

EINDE 2023, EEN MOMENT OM TERUG TE KIJKEN....

Wat nog nooit gebeurd is, gebeurde dit jaar. Twee bezoeken aan de projecten in één jaar. (uiteraard op eigen kosten) Een keer met mijn oudste kleindochter en Dickson Kombo, ons Keniaans bestuurslid, en een keer met mijn oudste kleinzoon en onze penningmeester, Andre Tressel. Dat komt zo....

Vanaf de lagere school mogen de kleinkinderen met verjaardagen kiezen: een cadeautje of kilometers sparen. Na het behalen van het diploma middelbare school mogen ze dan mee de projecten bezoeken. In de hoop (van mijn kant) dat ze door de confrontatie met een andere wereld, meer besef hebben van de verschillen, hun eigen situatie meer waarderen en later, op wat voor manier dan ook, een bijdrage gaan leveren om de kloof kleiner te maken.

Ze kiezen allemaal voor het laatste maar door corona zijn we achterop geraakt.

In februari ben ik met Saar geweest. Onze tijd is beperkt (i.v.m. verdere studie van Saar, dit jaar voor haar geen carnaval)) en we hadden een druk programma. We vliegen 's-nachts en gaan na de binnenlandse vlucht vanuit Nairobi naar Kisumu, meteen door naar de projecten, 2 uur rijden over hobbelige wegen.) De moeheid valt al snel van je af als je feestelijk wordt onthaald door ouders en 700 wachtende kinderen die ons met muziek en dans welkom heten. Op deze school hebben we in

het verleden de vloer van klaslokalen verhard, toiletten gebouwd en een waterpomp. Het lunchproject dat 6 jaar geleden is gestart maakt een groot verschil omdat de leerprestaties enorm verbeterd zijn. Maar het was de bedoeling dat het zelfvoorzienend zou worden. We hebben bij de school destijds een stuk grond gekocht. Door hier de groenten zelf te verbouwen en zelf nog activiteiten te organiseren, zou er voldoende geld binnen moeten komen om zelfstandig verder te gaan. Dat lukt niet. Vaak zijn er tegenslagen zoals ook dit jaar de overstromingen, maar het ontbreekt volgens ons ook aan voldoende initiatief. Daarom hebben we in de vergadering met de ouderraad duidelijk gemaakt dat we volgend jaar onze laatste bijdrage betalen. Geen leuke, maar wel een duidelijke boodschap.

Het is leuk om bij elk bezoek verrast te worden door oud studenten die trots vertellen dat ze door onze hulp destijds, nu een (goede) baan hebben.

Zoals George die ons bij het vliegveld heeft opgehaald in Kisumu en ons nu naar het guesthouse van de zusters in Kisumu brengt. Hij is onderwijzer en is trots en blij dat hij destijds zijn moeder kon helpen en nu voor zijn gezin kan zorgen: schoolgeld kunnen betalen is belangrijk, niet meer (zoals voordat we met het project begonnen) de vernedering van naar huis gestuurd worden als het gespaarde schoolgeld op is.

We hebben een vergadering met Theo en Lodewijk van het Keniaproject in Etten Leur waar we mee samenwerken en die nu aan het eind van hun bezoeken van de projecten zijn. Beide projecten hadden een stuk grond in Ahero, (zij voor de weduwen en wij voor ons jongerenproject) maar we

hadden veel wateroverlast en konden het verkopen. De opbrengst gaan we besteden aan middelbaar onderwijs aan (half)wezen in deze regio. Samenwerking is daarvoor belangrijk.

Na 2 dagen waarin ook tijd is voor "sightseeing" gaan we door naar Kisii, 5 uur rijden, maar we nemen ruim de tijd om te genieten van de mooie omgeving. We bezoeken daar de komende dagen verschillende oud leerlingen die via ons project studeren maar ook verschillende lagere scholen. Sinds we daar een paar klaslokalen en toiletten gebouwd hebben, komen er veel aanvragen binnen. Onze coördinatoren hebben een voorselectie gemaakt op basis van enkele criteria: overleg met de overheid, screening van directie en ouderraad, en betrokkenheid/ bijdrage van de omgeving. Maar dan nog is het "buikpijn" omdat het op elke school heel hard nodig is en ons budget beperkt is. Dus keuzes.... In het overleg met onze coördinatoren evalueren we de bouw van 2 klaslokalen: de zakelijke aspecten.

Gelukkig hebben we onze trouwe donateurs en als extra worden er vanuit de gezamenlijke protestantse kerken gedurende 2 jaar activiteiten georganiseerd voor de bouw van een klaslokaal. En ook dit jaar was de opbrengst van onze jaarlijkse brocante markt weer voldoende om een klaslokaal te bouwen.

Bij ons bezoek aan de Nyamonaria school is het geweldig om te zien wat deze bouw voor de onderwijzers, leerlingen, ouders en omgeving betekend heeft. Gezamenlijk hebben zij de buitenkant geverfd en (met financiële steun van de overheid) het dak van de hele school vernieuwd.

Hun dankbaarheid wordt uitgedrukt in een enorme tros bananen: "voor de donateurs" We hebben de tros maar verdeeld.

Na 2 intensieve dagen, hebben we nog 2 dagen om een rechtbank te bezoeken en een theefabriek. Een mooie balans...

In juni, na de eindexamens, gaat Maarten mee en onze penningmeester Andre Tressel. Gezien de beperkte tijd, weer een druk programma.

Er zijn zorgen om de stukken grond voor ons jongerenproject in Awasi. Dit project heeft jaren goed gedraaid. Was zelfvoorzienend: Met de winst van groenteverkoop was een bijenvolk gekocht, van de winst van honingverkoop was een kippenhok gebouwd en werden kippen gekocht, met die winst was een kleine broodoven gekocht. Maar tijdens de coronaperiode en door onenigheid onderling was er weinig productie en weinig inzicht in de financiën. We willen graag zelf de situatie bekijken en bespreken en komen tot het besluit om de verkoop van de grond in werking te zetten. Het gaat om 4 stukken grond. Intussen probeert de coördinator de vereiste title deeds te krijgen en hebben de jongeren en de moeders ieder 2 stukken grond om te gebruiken. Erg belangrijk omdat de inflatie er erg hoog is.

We bezoeken een school waar we voor nieuwe toiletten gezorgd hadden. Het is voor ons een verrassingsbezoek (stond niet op onze agenda) maar we hebben genoten van veel muziek en dans, mooie toespraken en uiteraard moest het lint doorgeknipt worden van het nieuwe toiletblok.

Gelukkig haakt Joke, (onze vrijwilligster in ruste) heel veel vlindertjes, kleurrijk en mooi, het enige sieraad dat we er zien. Trouwens speelgoed hebben we in de 8 keer dat we er waren ook niet gezien. Dus de vlindertjes zijn elk jaar weer welkom. Wij noemen het vlinders van verbondenheid, symbool van de band tussen onze vrijwilligers en onze projecten in Kenia.

De volgende dag hebben we een overleg met de coördinatoren van het eerste uur, (vanaf 2000) en twee oud studenten. Het is genieten als zij herinneringen ophalen en met trots vertellen over hun leven nu. Het oorspronkelijke plan (toen we 23 jaar geleden begonnen met ons onderwijsproject) was om een studiefonds in Kenia te starten. De gedachte was dat, als elke afgestudeerde leerling die een baan heeft, een klein bedrag in een fonds stort, daar in de toekomst nieuwe studenten van betaald zouden kunnen worden. De realiteit is dat, als er geld binnenkomt in een gezin, er andere gezinsleden staan te wachten en bij overlijden en ziekte wordt er altijd een appel gedaan op degene die misschien nog wel iets kan missen. Kortom, ruim 1500 afgestudeerden, maar geen fonds. We vertellen dat dat eigenlijk wel een teleurstelling is voor ons en al pratend wordt door de oud studenten het plan opgepakt om alsnog te proberen dit op te zetten. Inmiddels beseffen we de waarde van mobieltjes, want in korte tijd zijn er veel oud studenten bereikt. We zijn benieuwd naar het vervolg.

Na twee dagen maken we de reis naar Kisii, waar we bij de moeder van Dickson logeren. Zij is onze coördinator in dit gebied en heeft een druk programma voor ons klaar. We bezoeken 2 geselecteerde scholen waar de bouw inmiddels begonnen is, en maken kennis met de aannemer, die prima werk heeft geleverd.

Elke keer verbaast ons weer het grote leerlingenaantal over beperkte klaslokalen. Soms 70 of meer. Maar ze wachten ons geduldig op.

Op ons programma staat dit keer ook uitgebreide kennismaking/bezoek aan de vakscholen. Jaarlijks betalen we voor 40 studenten dit onderwijs, maar we waren erg teleurgesteld na het bezoek aan 4 scholen. Het is echt afschuwelijk om te zien hoe ze met nauwelijks materiaal les moeten geven en proberen om zowel zichzelf als hun studenten te motiveren. En dan weten dat we hier materiaal in overvloed hebben en weggooien. Dit punt heeft na thuiskomst al verschillende keren op de agenda gestaan en wordt vervolgd.

Een vrolijk moment was de overdracht van voetbaltenues van Beek Vooruit en Nac, op een van de middelbare scholen. Wat ware ze blij en natuurlijk moest er gevoetbald worden: NAC- Beek Vooruit.

In Prinsenbeek, onze thuisbasis, is ook beweging. Dankzij veel enthousiaste vrijwilligers en onze "brengers en kopers" draait de winkel goed. Maar we worden ook ouder en zijn dus extra blij met 4 jonge(re) collega's. Echt bijzonder is ook de grote groep vrijwilligers die ons helpt bij de Brocante markt. Het vervoer, de opbouw, het inrichten, het afbreken en dan nog de verkoop op zaterdag en zondag: een ongelooflijke klus. Helaas wordt het voor enkele een te zware klus dus zijn we op zoek naar nieuwe "helpende handjes" in de laatste (volle) week van juni. Dankzij 3 opslagmogelijkheden kunnen we altijd weer putten uit een grote voorraad. Wat zijn we rijk met zoveel medewerking....

De opbrengst van de winkel gebruiken we voor onderwijs, Ook dit jaar kunnen we middelbaar onderwijs betalen voor 240 studenten en vakonderwijs voor 40. In de gesprekken die we hebben met studenten die voor het eindexamen staan, komt steeds weer de vraag om hulp bij verdere studie. Hoewel we de noodzaak inzien, kunnen we daar niet op ingaan (weer zo'n "buikpijnmomentje") De fantasie is om een soort foster parents-activiteit te starten. Suggesties van uw kant zijn welkom. Echt bijzonder is ook de grote groep vrijwilligers die ons helpt bij de brocante. Het vervoer, de opbouw, het inrichten, het afbreken en dan nog de verkoop op zaterdag en zondag: een ongelooflijke klus. Helaas wordt het voor enkele een te zware klus dus zijn we op zoek naar nieuwe helpende handjes in de laatste (volle)week van juni.

Zoals u hebt kunnen lezen, hebben we ook dit jaar weer ons best gedaan om er "vruchtbaar" jaar van te maken. Mede dankzij uw steun, in welke vorm dan ook. Hartelijk dank, met uw hulp gaan we gewoon door, op naar ons 25jarig jubileum. Wij wensen u fijne feestdagen en een gezond 2024.

Namens het bestuur

Ria Bekkers

www.keniascholingsproject

